

колькасці сямейнікаў. Пра гэта гаварыла і прыказка: «З грашмі і Копшы дагодзіш». К. была вядома ў Магілёўскай і Мінскай губернях.

Літ.: Др е в л я н с к и й П. [Шпилевский П.]. Белорусские народные поверья // Журн. М-ва нар. просвещения. 1852. Лит. прибавление №3.

У. А. Васілевіч.

КОПША, багіня мёртвых, пякельнае бажаство. Уяўлялася задымленай, забруджанай і запэцканай смалою старой бабай. Яна жыве ў трунах, асабліва ў тых, дзе трупы толькі пачынаюць гнісці. К. надта трывожыць нябожчыкаў, чые сваякі не задобрылі яе і не паклалі ў труну грошай ці якога-небудзь пітва. Таму нябожчыкам клалі ў труну гаршкі з грашымі і пляшкі з гусцейшай моцнай гарэлкай. Тыя, хто чамусьці не дагадзілі К., стараліся яе задобрыць у дзень язычніцкай трызны на *Радаўніцу*, калі старыя жанчыны на магілах сваіх родных і блізкіх раскладвалі ляпёшкі, бліны, пірагі і інш. Частка прынесенага спажывалася імі самімі, а рэштка прызначалася К., каб улагодзіць яе. Звычайна выкопвалі ля ўзгалоўя магілы яму і туды клалі пачостку для К.; на месцы ног прабівалі глыбокі жалабок і кідалі ў яго некалькі манет (пераважна медных) адпаведна